

Bakalářský kontrabasový koncert Pavla Hudce se konal 6.2.2016 v Galerii AMU.

G. Bottesini: Fantasia Lucia di Lammermoor.

Tato skladba je elegantní, virtuózní i humorná kompozice, kterou absolvent Hudec zvládl s přehledem, a bylo vidět, i slyšet, že si první recitálovou skladbu uvolněně vychutnává.

Tomáš Karpíšek: Suita č. 1 "Liturgická" pro kontrabas sólo.

Má šest částí. Absolvent zahrál výběr ze suity označené jako 1, 2, 3.

Preludium - Ad te clamavi Domine - Postludium.

Posluchač netuší, že jde o výběr z šesti částí, a pravděpodobně by kompozice vcelku vytvořila větší tempové kontrasty. V tomto výběru, který absolvent zvolil, mi právě kontrasty chyběly, a autorovo sdělení se vytrácelo a nenaplnilo.

Adolf Míšek: Sonata č. 1 A-dur je označena Allegro moderato. Absolvent si zvolil tempo Allegra, Moderato jsem vždy v hlavních tématech postrádal. Rychlejším zvolením tempa se vytrácí krásná a půvabná rakousko-uherská nálada a pohoda.

2. věta zněla příjemně, a mám jen malou poznámku. V některých částech by mohl být kontrabas hlasitější. Mám zato, že absolvent je již na takové instrumentální úrovni, že si může dovolit některá legatová místa rozvázat, a zahrát v tenutu napodobující legato.

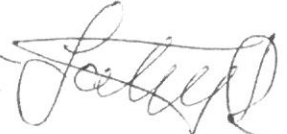
Měl by více dechu-smyku na větší vyklenutí melodických vrcholů.

3.věta byla zahrána suverénně,bezproblémově,v krásně zvoleném tempu.

Zdeněk Lukáš:Duo di basso.pro violoncello a kontrabas.Partnerkou na violoncello byla Kristýna Vocetková.Bylo vidět i slyšet,že interpreti hrají s velkou chutí.Z.Lukáš napsal k tomuto duu přidavek-taneční větu,kterou interpreti uvedli jako součást skladby.Je to dobrá volba,a celá skladba získala ještě více na zajímavosti.

G.Bottessini:Grand duo concertante pro housle a kontrabas.

Houslovým partnerem byl Matouš Pěruška.Hráči si elegantně užívali.Byl to krásný vrchol bakalářského recitálu.

Hodnotím A Doporučuji k obhajobě 

Písemná absolventská práce Pavla Hudce má název „Funkce a podoba kontrabasu v době W.A.Mozarta.“

V prvních dvou kapitolách se absolvent zabývá vývojem a hlavně rozmanitostí názvů označujících basový nástroj,který po vývojové klikaté cestě dozrál ke kontrbasu,tří,čtyř a pětistrunného.Autor se soustředil na vývoj ve Francii,Rakousku,Německu a Itálii.V každé z těchto lokalit šel vývoj do určité doby samostatně,někdy i legračně zmateně.Divadla-opery byly prvním fenoménem,kde šestnáctistopový kontrabasový rejstřík začaly používat pravidelněji.

Hodil se k dramatickým dějovým scénám,a umocňoval zážitek.Přišel nový zvuk,a vzrůstala dramatičnost.Z divadelního prostředí se

kontrabas na pódium postupně dostával především díky mimořádným osobnostem.

Absolvent mapuje sólisty především v německých zemích, protože je zde docela dost zpracovaných informací. Vrcholem této práce je Hudcův překlad francouzského barokního violoncellisty, multiinstrumentalisty M. Corretta, který napsal embryo kontrabasových škol pod názvem "Metoda jak se naučit hrát na kontrabas o třech, čtyřech a pěti strunách.

Zajímavý v tomto překladu je fakt, že kontrabasisté neměli svůj samostatný part. Museli ho vytvořit často při produkci z violoncellového partu. Hráli zjednodušeně harmonické body a rychlé pasáže nechali cellistům.

Celá písemná práce je zajímavá, a má vysokou úroveň. Drobné chyby, výpadky písmen, čárek se dají lehce doopravit. V 5. a 6. kapitole překladu mám určitou nejasnost, na kterou se budu ptát, jde-li o nepřesný překlad, či o nějaké opomenutí.

Hodnotím B Doporučuji k obhajobě
F. J. J. J.